

det saa er Trækkene om Munden, er det ogsaa Deres; det skulde dog vel ikke være et Familiebarn! Og alle de lokale Institutioner, hvorigennem dette Andragende skal passere, Sogneraad, Værgeraad o. s. v., ved fuld Besked, Barnets Forældre skal jo opgives; og man tør dog vel nok sige, at disse Institutioner just ikke er Repræsentanter for den mest indelukkede Hjemmelighedsfuldhed. Blicher vedkommende gift og ønsker at have Barnet hos sig, er hun nødsaget til at aabenbare det sande Forhold, hvis der overhovedet skal være Tale om Adoption af Barnet, og saa kan hun lade Manden adoptere det. Nej, det bliver i Virkeligheden, naar man tænker dette Forhold igennem, en Bjørnetjeneste at aabne Moderen til et uægte Barn denne Udvej, for det er ret beset ingen Udvej, det hjælper hende i Virkeligheden fra Asken i Ilden.

Dernæst er der en anden Side af Sagen, som jeg rent personlig kunde have Lyst til at røre noget ved. Sandhedens Kaar herhjemme i det danske Samfund er snart blevet saadanne, at man skal betænke sig lidt paa at række en Haand til at dække over den. Hvis dette vedblivende skal gaa, gaar Folket moralsk for meget nedad.

Jeg skal da paa egne og mange Meningsfællers Vegne indenfor Venstrepartiet her i Salen anbefale at føre Lovforslagets § 1 tilbage til den Form, som Ministeren oprindelig har givet den.

I øvrigt skal jeg i dette Afsnit kun nævne § 5, der indeholder den Bestemmelse, at et Barn, som er fyldt 12 Aar, ikke kan adopteres uden sit eget Samtykke. Der havde den højtærede Minister oprindelig foreslaaet, at et Barn, der er fyldt 14 Aar, ikke kan adopteres uden sit eget Samtykke. Her er jeg nærmest glad ved den Ændring, Landstinget har indført.

§ 8 bestemmer, at en Adoption altid skal være til Gavn for Barnet, og i Tilslutning dertil bestemmer § 9, at hvis der er betalt eller skal betales Vederlag for Barnet, skal dette og Størrelsen af Beløbet opgives. Endvidere kan en Del af Beløbet baandlægges til Fordel for Barnet selv.

Andet Afsnit af Lovforslaget, §§ 10—17, omhandler, som før sagt, de Retsvirkninger, som Adoptionen faar. Disse kan i en kort Sum sammendrages i: samme Retsstilling som Ægtebarn, Adoptanten faar Forældremyndighed over Barnet, og hvad dertil hører, samt Underholdspligt, Adoptivbarnet faar Adoptantens Slægtsnavn, Barneret og Barnekaar i Hjemmet og derhos Arveret. Til denne sidste føjes

dog den Indskrænkning, at der med Hensyn til den fulde Arveret kan tages Forbehold ved selve Adoptionen, og at der, hvis Adoptanten efterlader sig Livsarvinger, ikke kan gøres Skaar i disses fulde Arveret, men at Adoptivbarnet i saa Tilfælde kun kan arve af den Del af Formuen, hvorover Adoptanten har Testationsret. Hvad angaar den anden Side af Sagen, Adoptantens Arveret efter Adoptivbarnet, indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om, at saadan Arveret ikke findes, medmindre Adoptivbarnet ikke efterlader sig arveberettiget Slægt eller Ægtefælle, eller det har arvet efter den ene af sine Adoptivforældre, i hvilket Tilfælde den anden, hvis Adoptivbarnet dør, har Arveret efter Adoptivbarnet.

Det tredje Afsnit, Lovforslagets §§ 18—22, indeholder Reglerne for mulig Ophævelse af Adoptionsforholdet. Ophævelse skal kunne ske ved Dom, hvis en af Parterne har gjort sig skyldig i grov utilbørlig Opførsel mod den anden.

I § 23 bestemmes det, at hvis Adoptanten og Adoptivbarnet indgaar Ægteskab med hinanden, anses Adoptivforholdet som ophævet. I første Øjeblik studser man over, at det er tilladt, men derfra er der maaske ingen Vej ud. Rent personlig synes jeg, at hvis Adoptionen har fundet Sted, medens Barnet var under 12 Aar, burde Ægteskab mellem Adoptant og Adoptivbarn ikke kunne finde Sted.

§§ 25 og 26 omhandler Forholdet til Udlandet.

Med disse Ord skal jeg paa Venstrepartiets Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling her i Tinget, idet Udvalgsbehandling dog sikkert er nødvendig til Drøftelse af Muligheden for at ændre Landstingets Affattelse af § 1.

Gerhard Nielsen: Den Sag, der her er til Behandling, berører for de fleste Tilfældes Vedkommende de allermest ulykkeligt stillede af Samfundets Børn, nemlig saadanne, som er kommet til Verden udenfor det anerkendte Ægteskab, og som af den Grund i de fleste Tilfælde, eller i alt Fald i mange Tilfælde, maa undvære en Moders og Faders kærlige Omsorg. Det er derfor nødvendigt, at Lovgivningsmagten træffer Bestemmelse om disse Forhold med det for Øje, at det i første Række gælder om at tage Hensyn til disse Børn. Det maa med Beklagelse erkendes, at den gældende Moral er af den Beskaffenhed, at der paatrykkes disse Børn et Undtagelsesstempel, og dette foraarsager i de aller-